

Mikkelsen, og vi havde ved det møde hos Sonja Mikkelsen fået at se, hvori potentialerne for den udbygningsløsning lå, som gjorde, at vi altså både kunne gå i gang nu og få glæde af forslag og bevillinger nu, hvad der gav et løft.

Samtidig var den også på længere sigt stor nok til, at den for alvor kunne tilbyde de masser af mennesker på Sjælland en løsning. De mennesker, som ikke kan få ordentlig kollektiv trafik, enten fordi den ikke er der, eller, hvad der jo i høj grad er problemet her, fordi den er overbelastet. Der er for mange mennesker, og der er for svag regularitet, der er simpelt hen for ringe kvalitet til, at vi kan sige til folk, at der er et godt alternativ til bilen.

Hvis de alligevel skal sidde fast, er det jo nemmere at sidde fast i bilen, end det er at sidde fast i toget, og så sidder man i øvrigt aldrig så meget fast i bilen. Det er meget sjældent, at bilen står stille på vejen ind, men det er faktisk meget tit sådan, at folk ikke bare står stille på perronen, men de står minsandten også op i toget på vejen ind, fordi der ikke er plads nok.

Der er ikke det perspektiv i den løsning, som nu ligger. Den har ikke fremtidsperspektiv i sig. Og det er det sørgeligste. Det er det sørgeligste ved hele forløbet, at vi ikke kan gå ud og sige, at vi nu er i gang med noget, der både gavner regulariteten og kapaciteten i den kollektive trafik.

Derudover er den heller ikke inde og tage højde for problemet med Københavns Hovedbanegård. Vi har ikke sagt, at det ikke kan komme. Det ved vi godt det kan. Vi ved godt, at både femte spor og Københavns Hovedbanegård kan komme på dagsordenen, og det glæder vi os også til, men vi kan ikke se, at man for alvor er optaget af, hvordan vi skal tilbyde god kollektiv trafik til pendlerne i fremtiden, også de store mængder, vi gerne skulle have flyttet fra vejene og over i den kollektive trafik.

Og det er altså i skuffelse over den her mangel på perspektiv, at vi helt blankt må afvise at være med til det her nu. Havde vi fået en grundigere drøftelse, havde vi fået en grundigere belysning også af S-toget til Roskilde, var der blevet lyttet mere til de mange mennesker, der er kommet i deputation – og jeg synes med meget, meget gode indvendinger imod forslaget – så kunne billedet have været anderledes.

Men sådan som landet ligger nu; vil vi altså overlade det til Venstre og De Konservative at bære det igennem. Vi ved, det er pinefuldt, men det var så det, man måtte gøre, når man skulle have alle de her motorveje, for det var jo asfalt-

forligets omkostning. Der var ikke nogen økonomiske omkostninger for asfaltforliget, men det havde altså den omkostning, at man måtte gå ud og give sine vælgere, der brugte toget, sådan en stilfærdig en på goddagen og sige, at det bliver altså ikke nu, I får noget her, for vi skal sikre motorvejsfolket, og det er så stor en fristelse for os i Venstre og De Konservative at få pladset til med motorveje.

Vi glemte ganske vist den værste af motorvejene, men det foregik jo hurtigt, og der kom ministre, der sagde »motorveje« til os, og når en socialdemokratisk minister siger »motorveje« til Venstre og De Konservative, så er det jo lige meget, hvad det er for nogle, så er det jo lige meget, hvad der sker, så er det lige meget, hvad det koster. Flot, siger de, den tager vi. Og den tog Venstre og De Konservative så.

Bagefter har de kigget på, om det nu lige var de motorveje, de skulle have haft, men der kom motorveje igennem, og så betaler man altså prisen ved at forringe den kollektive trafik. Og jeg ved, at for nogle i den borgerlige lejr er det her faktisk meget alvorligt. Det er ikke alle, der er ligeglade med den kollektive trafik, det er jeg fuldstændig opmærksom på, og derfor forstår jeg i grunden ikke, at man ikke har taget en alvorligere kamp om denne her sag, end man har gjort. Man har affundet sig med, at de store visioner fra 1990'erne, altså det, der fulgte op på succesen med jernbanen, med Storebælt, det, som gjorde, at vi alle sammen sagde, at nu skal der for alvor ske noget, sådan stort set er lagt i mælposen.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Kolstrup. Jeg går ud fra, at det er som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

Skal vi løse jernbanens problemer, så er det altafgørende, at man får tilstrækkelig med kapacitet og regularitet i hovedstadsområdet, og i den forbindelse spiller strækningen København-Roskilde-Ringsted en afgørende rolle. Løser man problemet her og sikrer tilstrækkeligt med rum, kapacitet, regelmæssighed, regularitet, så har man løst meget.

Det, vi nu står over for, er en discountløsning, det er en discount-S-togs-løsning, og det er samtidig uden sikkerhed for, at der kommer alternativer på bordet. Derfor er det en dybt ulucky situation. Men det er også betegnende for hele den politiske situation, at hvis venstrefløjen hav-